

معلمی در زمانه‌ی عدم قطعیت

(بازتعریف نقش معلم در جهان بی ثبات)

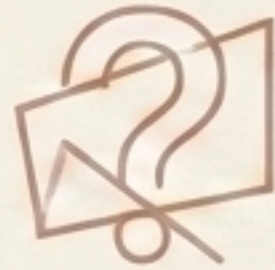
در چه زمانه‌ای زندگی می‌کنیم؟

بحران‌های اجتماعی: جنگ، همه‌گیری، فروپاشی‌های اقتصادی (وضعیتی که تکرار شونده‌ست)

جهان سیال (باومن): پایان ساختارهای صلب؛ فقدان پاسخ‌های قطعی برای آینده.

جهان مناقشه‌پذیر (تیلور): هیچ معنایی دیگر بدیهی نیست؛ هر حقیقتی در معرض پرسش است.

خویشتن حائل‌دار یا انسان رخنه‌پذیر (تیلور): گذار از انسان «نفوذپذیر» به انسان «محافظت‌شده» در برابر عوامل ماورایی.

جهان مناقشه‌پذیر (تیلور): هیچ معنایی دیگر بدیهی نیست؛ هر حقیقتی در معرض پرسش است.

مروری بر تجربه‌های جهانی

Journal of Adolescence (2016):

یافته: تداوم پیوند عاطفی معلم-دانش‌آموز
(حتی از طریق ابزارهای دیجیتال در زمان جنگ)،
شرط لازم برای حفظ «امنیت وجودی» است.

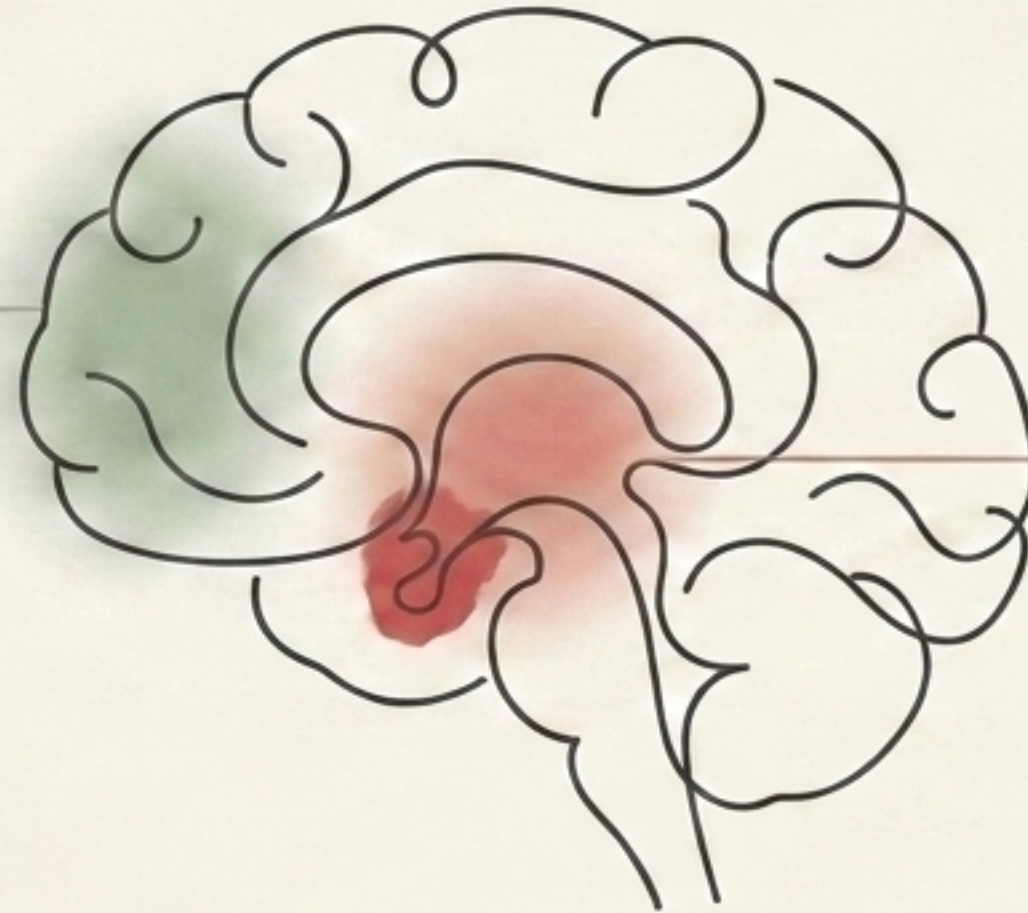
Yablon (2015), Journal of School
Violence:

یافته: جو مثبت مدرسه و حمایت عاطفی معلم،
قوی‌ترین پیش‌بینی‌کننده‌ی «رشد پس از سانحه» و
کاهش PTSD در مناطق جنگی است.

نتیجه‌ی پژوهشی: مدرسه، سپر روانی در برابر ویرانی است.

در سر دانش آموز چه می گذرد؟

هایجک آمیگدالی:
قفل شدن قشر پیش پیشانی
(مرکز یادگیری)

مغز در بحران:
فعال شدن سیستم دفاعی

واقعیت: وقتی دانش آموز «می ترسد»، نمی تواند «یاد بگیرد».

بازتعریف نقش معلم (هم‌تنظیمی)

هدف: انتقال از «حالت بقا»
به «حالت شکوفایی».

هم‌تنظیمی (Co-regulation):
آرامش تو، مغز دانش‌آموز را
آرام می‌کند.

معلم به عنوان «پناهگاه»:
امنیت عصبی پیش‌نیاز
یادگیری است.

مدیریت کلاس در زمانه‌ی بحران

نکته: کلاس را به «قشر پیش‌پیشانی بیرونی» تبدیل کن

پیش‌بینی‌پذیری:
مغز در محیط
قابل پیش‌بینی،
امن‌تر است.

قدرت روتین:
ساختار برای
کاهش اضطراب

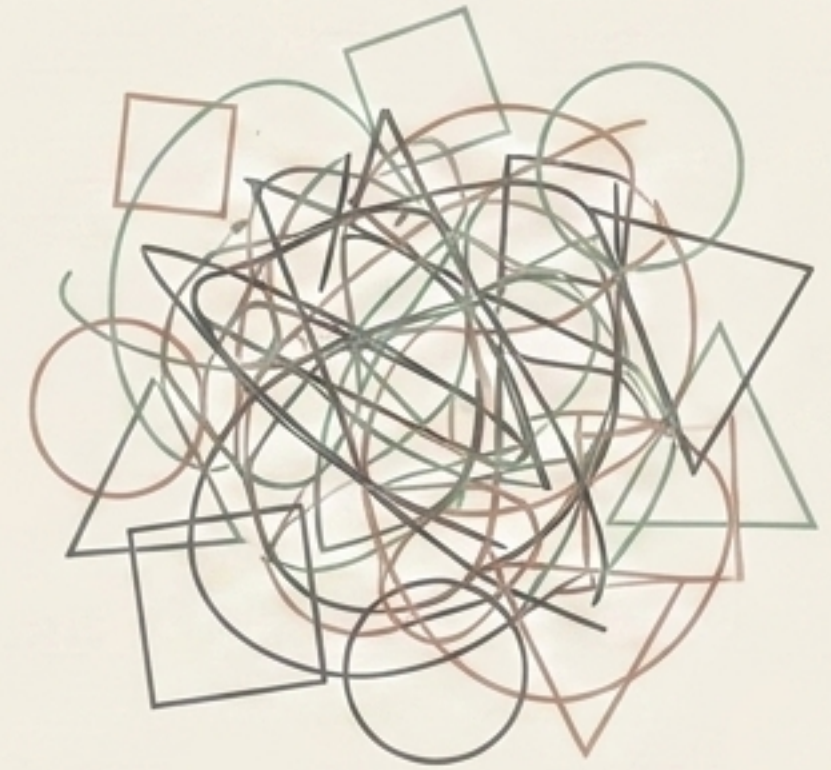
هرس کردنِ هوشمندانه (Lean Thinking)

قانون طلایی: کمتر، بیشتر
است (Less is more)

حذف زوائد: تمرکز بر مفاهیم
بقا و هسته‌ی دانش

استراتژی: از «حداکثرگرایی»
به «اساسی‌گرایی»

چگونه از خودمان محافظت کنیم؟

- معلمان در بحران‌های جدی، در معرض فرسودگی شغلی و ترومای ثانویه قرار دارند.
- وقتی سیستم عصبی ما فرسوده است، توانِ هم‌تنظیمی کلاس را از دست می‌دهیم.
- خودمراقبتی تجمّل نیست، یک وظیفه‌ی حرفه‌ای است.
- سلامت روانِ شما، مهم‌ترین ابزار تدریس شماست.

آموزش در عصر عدم قطعیت، آموزشِ پاسخ‌های قطعی نیست.

آموزش، پرورشِ تواناییِ «تاب‌آوری در ابهام» است.

معلم و کلاس درس پناه‌گاه است